

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Camre (S):

Det er et ganske ejendommeligt misfoster af et indgreb mod den truende betalingsbalanceudvikling, som regeringen i dag præsenterer for folketinget i form af syv lovforslag. Det er et misfoster, fordi det kommer for sent; det er et misfoster, fordi det virker forkert, og det er et misfoster, fordi det virker skævt.

For mere end et år siden begyndte vi at advare mod den betalingsbalanceudvikling, som allerede dengang gik helt anderledes, end regeringens planer forudsagde. Som bekendt endte underskuddet i 1984 med at blive mere end dobbelt så højt, som regeringen først forudsagde. I 1985 fortsatte den uholdbare udvikling. Måned for måned har vi sagt til regeringen: jeres planer holder ikke, jeres politik er forkert. Igen og igen er vi blevet afvist. I næste måned bliver det bedre, sagde økonomiministeren, nu har vi nået vendepunktet, nu går det fremad. Optimismen skulle for enhver pris holdes oppe, og regeringen satte kikkerten for det blinde øje. Blot for en måneds tid siden sagde vi: regeringen tør intet foretage sig før kommunalvalget, for folket skal gå til valgurnerne i lykkelig tro på statsministerens ufejlbarlige fremskridt, men vent og se, når valget er overstået. Og ganske rigtigt – sådan gik det. Statsministerens TV-påstand om, at der ikke var planer om at gribe ind, var bedrag. Regeringen erkender nu, at betalingsbalanceunderskuddet bliver på 22 mia kr. i år og ikke 15 mia kr. som planlagt.

De indgreb, vi her præsenteres for, bærer tydeligt præg af, at regeringen er i dyb indre splid, og vi har allerede inden førstebehandlingen oplevet den utrolige situation, at to af regeringspartierne har undsagt dele af lovpakken: kristeligt folkeparti er imod statsafgiften på igangsatte anlægsprojekter, og CD vil gøre benzinafgiften betinget af, at dollarkursen falder.

Det er en ganske interessant situation, at denne regering ikke alene lader sig nedstemme af oppositionen, som vi så det markant i går, men altså også lader sig stemme ned af sig selv. Jeg tror, de fleste i denne sal ved,

hvad en sådan parlamentarisk situation normalt indebærer.

Socialdemokratiet vender sig imod hele denne kriselovgivning, fordi den er forfejlet i sine virkninger, og fordi den rammer skævt og uretfærdigt. Vore ordførere på de enkelte forslag vil uddybe disses uheldige virkninger, og jeg skal her holde mig til en oversigt.

Regeringen siger, at den vil begrænse efterspørgslen med 8 mia kr. Det forestiller regeringen sig skal ske for ca. halvdelen vedkommende ved indgreb over for kommunerne. Man vil belægge kommunal byggeaktivitet med afgifter og tror så, at allerede igangsatte projekter begrænses med 1 mia kr. svarende til afgiften på dem.

Det er helt urealistisk, for disse projekter kan ikke bremses. Det, der sker, er, at staten henter 1 mia kr. i kommunernes kasser, og det hjælper ikke på betalingsbalanceproblemet. Særlig opvækkende er det, at også kommunernes miljøinvesteringer skal rammes med en særskat på mindst 100 mill. kr.

Beskæringen af kommunernes driftsudgifter er, som vores ordfører for lovforslag nr. L 103 vil redegøre for, urealistisk i dets beregning, og virkningerne vil ikke være, som regeringen beskriver dem.

Forslagene om begrænsning af realkreditinstitutternes långivning og af bankernes adgang til at yde forbrugslån er isoleret set aldeles tåbelige. Kreditmarkedet er som en ballon: når man trykker ét sted, så buler den ud et andet. Her griber man ind over for de gennemskuelige og hæderlige danske långivere og lukker op for det grå marked og den udenlandske kredit.

Efter regeringens helt uansvarlige liberalisering af alle momsregistrerede danskeres adgang til at optage finanslån i udlandet omfatter kreditballonen jo ikke bare det danske marked, og når regeringen strammer det danske lånemarked, så vokser først og fremmest det vesttyske. Denne del af indgrebet er så uanstændig og så uansvarlig, at det ikke burde kunne passere dette folketing.

Kreditationering som sådan kan være meget fornuftig, men den skal virke, og hvis den skal det, må man tage fat på hele ballonen og lukke noget luft ud af den, ikke bare klemme nogle steder.

Til alle disse fejl kommer så den fordelingsmæssige skævhed i regeringens indgreb. Igen retter man bager for smed. Der gribes